

פיקוד על שריון

„בהנהגת חיל-השריון יש תוקף מחודש לאותו עיקר ישן, שעמד בנסיונות הרבה, של פיקוד על חיל-פרשים: — על המפקד להימצא מאור לפנים! הוא צריך להימצא במקום כזה שיוכל בעצמו לראות מה מתרחש, וכן לקבל במישרין את התשדורות מיחידות-הסיוור שלו — באופן שיוכל לתת את פקודותיו במהירות. במקרה של יחידות גדולות, העורכות את תנועתן בשדרות אחדות, צריך הוא להימצא עם השדרה החשובה ביותר. עכ"פ, מוכרח הוא להיות תמיד קדימה יותר מן העתודה שלו — שכן אחרת מפסיד הוא כל יכולת לנהוג ולפקד.“

„מפקד גייסות-שריון חייב לקיים אישית את תפקיד-הפיקוד שלו. אין הוא יכול להניח לאנשי מטהו כי הם שיציגוהו בפני הגייסות. חיל רוצה שיהיה באפשרותו להסיע את הגנרל שלו בעצמו. מן הצד השני, צריך שלמטה תהיה יציבות מסוימת, באופן שניתן יהיה לקיים תקשורת, קישור ומגע הן לרוחב החזית והן לעומק המערך, ובכדי שפקודות המפקד תוכלנה להימסר לכל הנוגע-בדבר. מכך נובע ההכרח לחלק את המטה לשנים: לדרג-קדמי, הנלווה אל המפקד — ולדרג-אחורי, להעברת הפקודות והתשדורות לעבר האג"פ ולעבר העורף.“

„דרג המטה הקדמי, או הפיקודי, צריך שיהא קטן ונייד, ושיוכל לקיים את עצמו בשדה-הקרב. הוא צריך על כן להיות ערוך בתוך כלי-רכב משוריינים... ניידותו של הפיקוד ונוכחות המפקד בתוך יחידות-הטנקים הלוחמות — אלה בראש-וראשונה בגורמים המסבירים לנו את ההצלחות שהשיג חיל-השריון, גורם נוסף היה בריכוז של טנקים בעוצבות גדולות, וצירופן של עוצבות אלו במסגרת „קבוצות-שריון“ באותם האיזורים להם נודעה חשיבות מכרעת.“

גנרל ה. גודריאן ב„לוחמה משוריינת — הערות לעברה ולעתידה“.

מחשבת-שריון נבואית

בשנת 1927

ככל שגדלה-והולכת ניידותו של הטנק — כן יהיה עליו לסמוך יותר ויותר על המטוס לשם שמירת-קיומו.

היחס שבין מטוסים ובין טנקים יהיה בעתיד דומה ליחס שהיה קיים בעבר בין חיל-הפרשים ובין חיל-הרגלים.

הטקטיקה, או אמנות הנעת כוחות-מזוינים על פני שדה-הקרב, משתנה ישירות בהתאם לטיבם של כלי-הנשק עצמם ולמידת-ניידותם של אמ-צעייהתחבורה. כל כלי-נשק וכל אורח-תנועה — שנתחדשו או נשתכללו — מחייבים שינוי מקביל באמנות המלחמה.

אם צבא יכול לנוע פי שלושה מהר מיריבו, הרי — אם יתר הנתונים שווים — יכולים 20,000 איש להכות 60,000, ואולי 160 אלף. זאת הסיבה שבגללה היכה תמיד אלכסנדר את הפרסים אף שהללו עלו עליו במספרם פי עשרים. סודו היה: ניידות-מוגנת; וניידות מוגנת היא המקור-הראשי ליכולת של ריכוז-הכוח.

יתכן כי התפתחות כוחות-טנקים תלך תחילה בדרך של סיפוח פלוגות-טנקים לגדודי-רגלים — או אף של מחלקות-טנקים לפלוגות-רגלים. כעבור-זמן — באם תצד התפתחותו של הטנק כאמצעי-לחימה של הרגלים בעקבות זו של האר-קבוס, המושקט והרובה בשעתם — תגבר עצמתן של מחלקות אלו — עד שכוח-הרגלים יהיה קטן מכדי שיתוף-פעולה תכליתי עם יסודות מכניים אלה. באם תחול התפתחות כזו — הרי ניתן לצפות-מראש את גודל-העתיד, בן שלוש או ארבע פלוגות-טנקים החמושות ברכב-שריון מסוג אחד או ממספר סוגים, ובו פלוגה אחת של חיל-רגלים מוסע-בממוכן.

גנרל ג'. פ. סי. פולר בספרו „על מלחמת-העתיד“